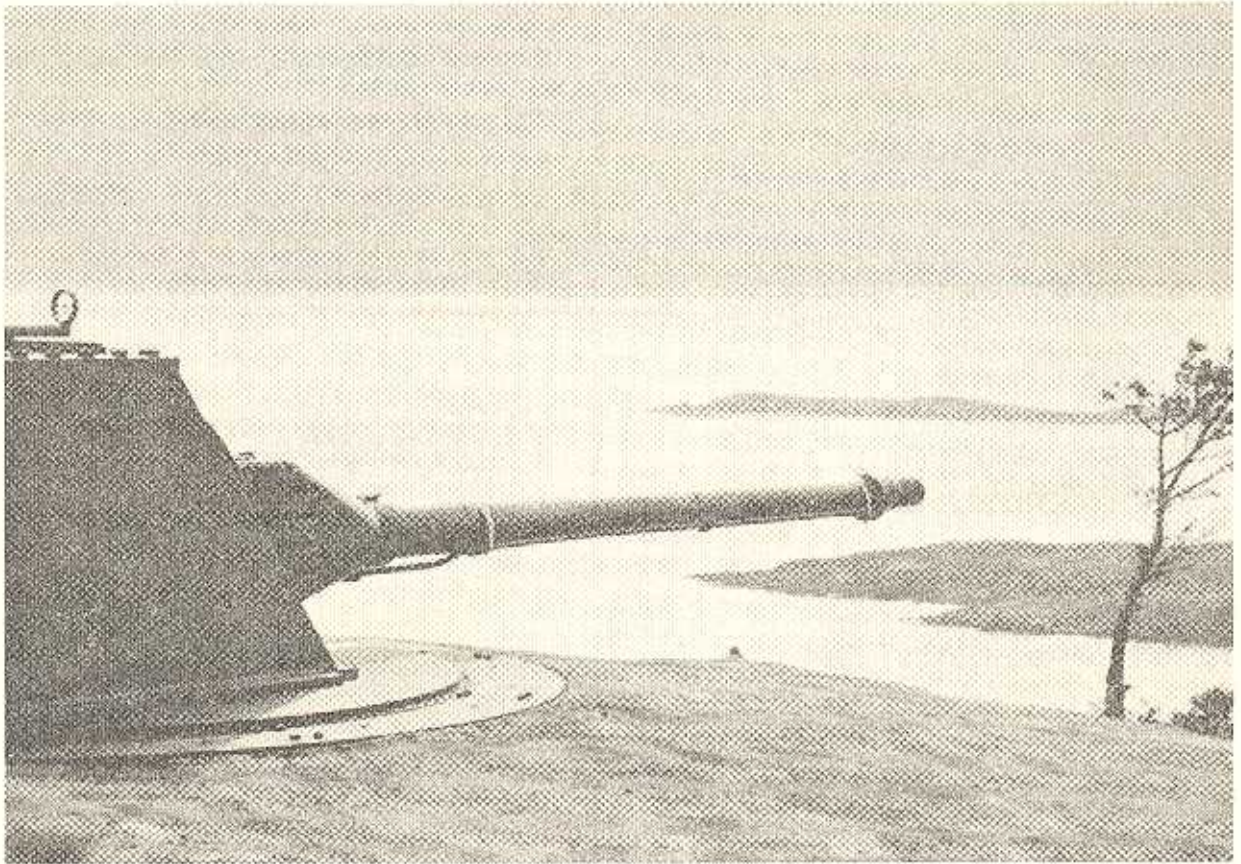

1963:1

Organ för
KUSTARTILLERIETS KAMRATFÖRENING
GÖTEBORG

Vänd Eder med förtroende till

Högsbotorps & Järnbrott Juvelerareaffär

Axel Dahlströms torg 1 - Tel. 45 46 44
Göteborg V

Stor sortering
när det gäller priser och gåvor

Gravryrarbeten utföres ä Egen verkstad

Allt i branschen
VALKOMMEN!

AB Strömman & Larsson

GÖTEBORG

Tel. 22 21 90 (växel)

Sågade och hyvlade Trävaror

Alla slag av Byggnadsnickerier
och Listverk

Lamelldörrar - Lamell - Trälåberplattor

EN TIDNING

FÖR IDROTTSINTRESSERADE

ALL - SPORT

Sveriges skickligaste sportpennor och Prick-
säkraste kamerajägare medverka

Österlindhs Smides & Mekaniska Verkstad

Skonerlgatan 16 - Göteborg V

Telefon 29 11 97

Vi utför:

BYGGNADSSMIDEN

JÄRNKONSTRUKTIONER

samt maskiner efter ritning

Regementets organisation den 1 april 1963

Regementschef
CKA 4

Regementsstab	Befälsskola	Radarskola	Sjukvårdsskola	Instruktörsskola	Minutläggningsdiv	Lätt batteri	Kasernbatteri
Regstab	Befäls	RadarS	MSjukvS	InstruktörS	Muldiv	3. batt	Kasbatt

Befälsskolan och radarskolan är mot bataljon svarande avdelningar och är liksom instruktörsskolan för kustartilleriet gemensamma skolor. Sjukvårdsskolan är gemensam för hela marinen.

Namneligen ser det ut så här:

	Regementschef	Överste S Gräberg
	Regementsstabschef	Major G Karlberg
<i>Allmänna avdelningen</i>		<i>Sjukvårdsskolan</i>
Chef	Major G Karlberg	Chef
Regementsadjutant	Kapten B Nordblad	Adjutant
Expeditionsföreståndare	Förvaltare N Torkelsson	Skolfurir
Rättsvårdsunderofficer	Flaggjunkare B Dellning	
Chef mobiliseringsdetalj	Flaggjunkare P S B Karlsson	<i>Instruktörsskolan</i>
<i>Utbildningsavdelningen</i>		Chef
Chef	Major S Lindblad	Adjutant
Tjänstgörande officer	Kapten R Wrangstadh	Skolfurir
Tjänstgörande underofficer	Flaggjunkare E Kuöös	
Chef övningsförrådet	Flaggjunkare Y Wiklander	<i>Minutläggningsdivisionen</i>
Tjänstgörande underbefäl	Flaggfurir G Johansson	Chef
	Överfurir K Ek	Adjutant
	Överfurir O Åberg	
Idrottsunderofficer	Flaggjunkare E T Heinmar	<i>3. batt</i>
		Chef
<i>Befälsskolan</i>		Adjutant
Chef	Major B Eklind	Batterifurir
Adjutant	Kapten A Håkansson	
Expeditionsunderofficer	Flaggjunkare K B Olsson	<i>Kasernbatteriet</i>
Utbildningsunderofficer	Flaggjunkare H Eriksson	Chef
Skolfurir	Flaggfurir K Karlsson	Adjutant
		Batterifurir
<i>Radarskolan</i>		Chef arbetsstyrka
Chef	Major Kj Werner	
Adjutant	Kapten A Grewin	
Expeditionsunderofficer	Förvaltare J Boman	
Utbildningsunderofficer	Flaggjunkare E Germundsson	
Skolfurir	Flaggfurir E Magnusson	

En kort presentation av skolor och batterier.

Vid Befäls utbildas stam- och reservofficersaspiranter, blivande värnpliktiga officerare och underofficerare för hela kustartilleriet.

Vid RadarS utbildas radartechniker av olika slag, radarobservatörer vad

gäller spaning för hela kustartilleriet. Här sker också en fortlöpande utbildning av befäl i olika grader.

Vid MSjukvS får såväl flottans som kustartilleriets sjukvårdare sin grundläggande utbildning i olika omgångar.

Instruktörsskolan utbildar kustartilleriets stamunderbefäl speciellt vad

avser instruktörsskola 2 teoretiska delen, en kurs på åtta månader med huvudvikten lagd på civila ämnen.

Vid 3. batt och Muldiv utbildas vpl i soldat- och underbefälsskola. Vid 3. batt luftvärnare och signalister och vid muldiv minörer, motorskötare och båtgastar.

I september 1939 anmälde jag mig som adjutant hos dåvarande Kommandanten i Älvsborgs fästning, Major Wockatz. Jag var då löjtnant vid I 15, och den kommande tjänstgöringen vid Kustartilleriet blev min första egentliga kontakt med marinen.

Kommandantstaben var inrymd i den gamla kasernbyggnaden på Nya Varvet. Där råkade en febril verksamhet. Fästningen hade ju några dagar dessförinnan i ett enda slag sprängt sin förpuppning — ett resultat av 1925 års härordning — och vuxit ut till betydande omfattning. I mångt och mycket fingo vi därför själva bygga upp våra arbetsområden och handla efter bästa förstånd. Nå, detta är ju i och för sig intet märkligt, ty handlar man efter bästa förstånd, skall man snart finna, att man därvid just uppfyller, vad reglementen och föreskrifter ange.

Vid min ankomst funnos där redan tre adjutanter ur Kustartilleriet, två av dem äro i dag Överstarna P O Karlberg och S Gråberg. Den tredje var den sedermera vid en skjutolycka i Stockholms skärgård omkomne Majoren E O B Wallin. På kommandants-expeditionen tjänstgjorde dåvarande flaggjunkare J Nyström.

Något begynnelsemotstånd fanns ej. Ehuru ensam gråklädd — alla kustartillerister på den tiden baro ju blå uniform — mottogs jag med öppna armar och blev genast en av dem, som redan funnos där.

I fästningens besättning ingick en bataljon landstormsinfanteri. Huvuddelen låg kasernerad i Längedragssommarestaurant, vissa delar voro grupperade ute i skärgården. Mitt första uppdrag blev en order av kommandanten: "Jag avser att besöka de infanteriavdelningar, som finnas i skärgården. Löjtnanten skall planlägga resan och förhandsmeddela de tider, då jag anländer till olika enheter. Vi ge oss iväg kl 1200 och vi göra 17 knop!"

"Skall ske Major!" Det marina i tjänsten hade härmed kommit över mig med en enda gång. Längre tid till funderingar fanns ej, det var bara att sätta fart. Jag beställde alltså mitt allra första sjökort i expeditionen, och så började jag planlägga resan och räkna tider. Litet spännande var det, när vi sedan satte igång, men tiderna höllo precis, och jag kände mig både

stolt och tillfredsställd över att helt ensam ha klarat av mitt första rent marina uppdrag.

Den 1. januari 1940 avlöstes jag; jag skulle hem till mitt regemente för att bli kompanichef, och därmed var min första marina tjänstgöring slut.

Så förflöto många år. Under tiden hade jag genomgått Krigshögskolan, jag hade varit taktiklärare och sedan adjutant på Karlberg, jag hade varit major på dåvarande Gotlands infanteriregemente, och jag satt år 1958 som stabschef i Härnösands försvarsområdesstab. Då fick jag en förfrågan, om jag ville mottaga placering vid en nyorganiserad stab i Göteborg, gemensam för ett försvarsområde och ett kustartilleriförsvär. Jag tackade ja, och den 1. oktober 1958 var jag tillbaka i den marina miljö, jag lämnat drygt 18 och ett halvt år tidigare.

DÅ, 1939, var kustartilleriet i Göteborg en relativt liten och lokalt begränsad organisation. NU, 1958, var samma kustartilleri något helt annat. Den lokala karaktären var borta, i stället fann jag en organisation, som sträckte sig längs hela den svenska västkusten. Kustartilleriet av modell; NU hade alltså helt andra och betydligt större uppgifter än de av modell; DÅ. En enorm utveckling hade ägt rum.

DÅ var kustartilleriet ett specialvapen med en enda uppgift: att trygga flottans bas i Göteborg. I stort sett löstes uppgiften genom att spärra inloppet till denna bas.

MEN, den sjövapentekniska utvecklingen gick framåt. Nya och större fartyg förde grövre och grövre kanoner, och man kunde ligga utom räckhåll för Älvsborgs fästning och ändå med sin eld nå in i basen vid Nya Varvet. För att i detta läge kunna fullfölja sin skyddsuppgift måste alltså kustartillerikanonerna i Älvsborgs fästning flyttas ut till skärgårdens yttre delar. Detta i sin tur krävde en gruppering på bredden; en punkt blev alltså en *front*.

MEN, MEN, den militärtekniska utvecklingen fortsatte. Flygplanen, som kunde gå över kanonerna längs fronten, blevo fler och fler, och det dåtida luftvärnet saknade snart medel att bejda planens bombverkan. Förhållandet accentuerades i och med tillkomsten av de första kärnvapnen.

Det var alltså tydligt, att fartyg ej längre kunde ligga samlade i en trång bas. I stället måste de spridas. Den moderna örlogsbasen utgör därför ett stort område. Då kustartilleriets gamla basskyddsuppgift alltjämt finnes kvar, måste alltså kustartilleriet grupperas utefter en ännu större front än tidigare. Kustartilleriet blev därmed ett vapen, som i allra högsta grad gör skäl för sitt namn; *Kustartilleriet*.

Längs samma kust finnas också arméförband avdelade, och även de ha *kustförsvars*uppgifter. Här mötas alltså kustartilleriets och arméns enheter i samma invasionsförsvär. Det måste då vara god stridsökonomi, att se till, att de båda vapnen bringas till samverkan.

NU råda sålunda helt andra förhållanden än DÅ. Om en fiende vill anfalla, så måste han — om han skall vara säker på framgång — sträcka sig ut över ett stort djup med sina förberedelser. Tex:

a) han utför attentat och/eller sabotage och överfall mot betydelsefulla personer och anläggningar inne i land
b) han försöker att med kupper nedkämpa betydelsefulla försvarsanläggningar

c) han anfaller trupper av olika slag och andra viktiga mål med flyg.

Alla dessa förberedelser kräva sin tid, och alla äro de delar i ett bestämt handlande *inom en och samma anfallsoperation*. Det är väl då alldeles tydligt, att *alla* de styrkor, som finnas till försvar av kusten, måste lyda under *ett och samma taktiska befäl*.

Detta gemensamma taktiska befäl är förenat i kustartilleriförsvarschefen på Västkusten. Denne chef är alltså även försvarsområdesbefälhavare. Hela enheten benämnes Göteborgs och Bohus samt Hallands försvarsområden jämte Göteborgs kustartilleriförsvär, förkortat till Fo 32/31-GbK. Det är litet långt, det medges, men man må då besinna, att detta är det första steget, som tagits till en ny form för försvarets organisation. Ytterligare steg hålla i n på att förberedas i samma riktning, och allt eftersom denna nya organisation växer sig starkare, kommer säkerligen också benämningen att anpassas därefter.

Under kustartillerichefens tillika för-

svarsområdesbefälhavarens befäl finns i dagens läge enheter, som representera de flesta vapenslagen. På samma sätt är den stab, som chefen disponerar, sammansatt av en mängd skilda befattningshavare, representerande infanteriet, fältartilleriet, luftvärnet, fälttygkåren, fortifikationskåren, signalltrupperna, tygtekniska kå-

ren, kustartilleriet, arméns och marinsens intendentkårer samt marinläkarkåren.

Vi, som tjänstgöra vid Fo 32/31-GbK, vi ha funnit, att detta nya hållet. Vi veta, att endast denna organisation kan säkerställa den kraftfulla förening, som är en nödvändig förutsättning för att nå gynnsammast möj-

liga resultat i försvaret. Vi ha också funnit den glädje och den tillfredsställelse det alltid är att bryta nya vägar mot vidare och större mål, och vi ha blivit så sammangjutna i denna vår strävan, att ingen av oss längre tänker på eller funderar över, att vi nästan alla bära uniformer med olika beteckningar.

... och kanske sedan

Det är vår och vi skriver år 2000. Jag står i Göteborgs försvars kanslihus (fd KA 4 kanslihus) åtonde våning och ser ut över Göta Älvs absolut klara vatten. Jag ser Nya Älvsborg, som ser så liten och oansenlig ut med Hisingens stora hamnanläggningar och industrier i bakgrunden. Torslanda flygplats skymtar, startbanorna har blivit så små på sista tiden. På min sida av älven har konservindustri sitt huvudcentrum i omedelbar anknötning till fiskhamnen, som har blivit så stor att försvarshamnen krympt till ett minimum. I sistnämnda hamn ligger för övrigt de sista av västförsvarets atomutbåtar på väg att utsträngas. Försvarshamnen består bara av en liten pir och en asfalterad rämma som börjar inne i Västerberget, där de redan gamla amfibiefordonen har sin hemvist och som nu börjar ersättas av luft- och undervattensplanet "Exocoetus".

Lutar jag mig ut genom fönstret ser jag vid foten av Västerberget Försvarets skolbyggnad, en imponerande anläggning av något mycket hemligt glasliknande material som förhindrar strålning. Här utbildas försvarets värnpliktiga under 3-veckurskurser. Någon skillnad på kön göres inte och utbildningen är frivillig och välavlönad, så någon brist på villiga elever är det inte. Eleverna får under kursen ej lämna byggnaden utan samtrimmas direkt till krigsenheter och får vänja sig vid att leva avskilda från yttervärlden. Maten består av krigskost i form av tabletter. Något besök på viss krigstjänstgöringsplats behövs inte, eftersom direkta kopior av sådana olika platser anordnas i skolbyggnaden.

den. Krigstjänstgöringsplatsernas befintlighet är så hemlig att endast ett fåtal känner till deras belägenhet.

Utöver den lilla hamnen, det inre av Västerberget, skolbyggnaden och kanslihuset disponerar försvaret inget utrymme. Många av de anställda bor förstås i de villor, som klättrar i sluttningarna i omgivningen.

Kanslihuset i vilket jag nu står är en helt fredsmässig historia för Västförsvarets administrativa skötsel. Hälften av de anställda är programmerare

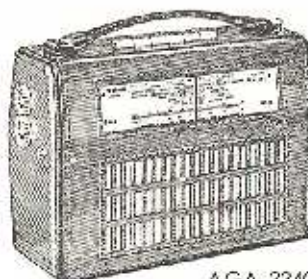
till datamaskinerna och alla är vi försvarsanställda så någon uppdelning i olika kårer förekommer inte. I krig flyttar vi någon annanstans, jag vet inte varthän. Jag vet bara att jag har att inställa mig på en viss plats, varifrån jag på något sätt kommer att transporteras iväg.

Jag trivs rätt så bra och har funnit mig väl tillrätta och just nu är det ju vår...

EKO.

AGA hemma - ute transistor ... året runt

En exklusiv transistorradio som tar allt - således även kortvåg. Rent, kraftigt ljud fullt jämförbart med en god bordsradio.

AGA 3340

Kör på

Nynäs

— det

lönar sig

EN SKYTTERESA TILL DANMARK

Varje år sedan 1952, med undantag för 1958, har skyttar från Region I i Nordjylland och fo 32/31 träffats för tävling i skjutning med pistol, kulsprutepistol och gevär.

Tävlingarna har vartannat år anordnats av garnisonen i Aalborg och vartannat år av garnisonen i Göteborg.

Inför den tionde tävlingen hösten 1962 i Aalborg hade Region I 5 lagsegrar och fo 32/31 4.

För tävlingen hade följande lag uttagits:

Lagledare:

Överstelöjtnant I Stevenberg.

Skyttar:

Kapten A Karlsson, Lv 6

„ L Björkman, RMS

„ E Gustrin, KA 4

Löjtnant A Linnerhed, Lv 6

Kapten G Franke, KA 4

Styckjunkare T Wallin, Lv 6

Flaggmaskinist Å Svensson, KA 4

Hemvärnschef T Persson, Hv

Hemvärnsadjutant E Johansson, Hv

Hemvärnsplutonchef G Schollin, Hv

Reserv:

Löjtnant H Florin, Lv 6

Överresan till Fredrikshavn med minutläggarna nr 11 och 15 var påfrestande för den icke sjövane, men när minutläggarna med eleganta manövrar lade till i Fredrikshavn på förmiddagen den 31. augusti var den gångna nattens strapatscr glömda.

Sedan laget efter ankomsten till Aalborg inkvarterats och ätit lunch, hade skyttarna tillfälle att förbereda sig för nästa dags tävlingar.

Tävlingsdagen den 1. september blev en vacker sensommar dag med sol och svag vind.

Kl 0830 lämnades lagen av till chefen för Region I, tillika chef för Dronningens Livregiment, överste U. Jessen.

Sedan de danska och svenska flaggorna hissats, hälsade överste Jessen skyttarna välkomna.

Under inledningsceremonierna spelade en musikkår från Jydske Trængeregimentet. Den bestod av trumpetare, trumslagare och en pukslagare. Pukorna drogs på vagn av en liten ponny, som var lika väl-drillad som musikanterna.

Skjutbanorna var moderna och väl placerade i terrängen ur såväl ljus-

Minutläggarna i Fredrikshavn

som vindsynpunkt och organisationen av tävlingen var perfekt.

På förmiddagen avverkades gevärsskjutningen och efter lunchen pistol- och kulsprutepistolskjutningarna.

Det svenska laget klarade sig utmärkt. Individuell segrare blev hemvärnsplutonchef G Schollin med 592 poäng. Tvåa blev flaggmaskinist Å Svensson med 584 poäng och trea överste A Jörgensen med 582 poäng.

De svenska lagdeltagarna i övrigt hade följande resultat.

	Poäng
4 Styckjunkare T Wallin	578
7 Hvsadjutant E Johansson	556
8 Hemvärnschef T Persson	553
9 Kapten A Karlsson	551
11 „ G Franke	535
14 „ E Gustrin	529
19 Löjtnant H Florin	497
20 Kapten L Björkman	491
21 Löjtnant Å Linnerhed	482

Resultatet av lagtävlingen blev för det svenska laget 5451 poäng (pistol 2403, kulsprutepistol 1495, gevär

1553 poäng) och för det danska laget 5369 poäng (pistol 2552, kulsprutepistol 1482, gevär 1335 poäng).

Därmed är ställningen efter tio års tävlingar 5—5.

Söndagen den 2. september inleddes återresan med en rundtur på norra Jylland.

I Blokhuss gavs tillfälle till bad i Nordsjöns salta böljor, men dagen var kylig, blåsigt och molnigt och endast enstaka frisksportare tog tillfället i akt. Stranden låg nästan öde, sommarhusen verkade igenbomrade, av sommarens glada folkliv fanns inte ett spår.

Efter badet serverades fältlunch i lä bland dyncerna, varefter färden gick vidare på stranden till Lökken, ävenledes beredd för vintervilan. Efter ett besök på Börghlum Kloster gick färden över Hjörting till Fredrikshavn. Kl 1000 lämnade minutläggarna hamnen och före midnatt var deltagarna tillbaka i Göteborg.

S G.

G-P ger allt

i nyheter

och annonser alla dagar

Ett år vid KA:s Befäls för utbildning till vpl signalunderofficer

Måndagen den 4 juni 1962 åkte undertecknad ut till KA 4 för att börja min militära utbildning på allvar, med andra ord fullgöra min första tjänstgöring. Som en orientering kanske det bör nämnas, att jag tidigare hade fuskat lite grand på området såsom medlem av Göteborgs Signalbefälsförenings ungdomsavdelning under fem år.

Den första dagen av min militära utbildning var förmodligen en förvarning om vad som komma skulle, för fenomenet i fråga har upprepat sig många gånger senare. Dagen tillbringades nämligen till 75 % i långsamt ringlande köer. Den fysiska träningen fick man också en liten föränkning om i samband med att sjösäcken med all utrustning skulle häras från beklädnadsförrådet till kasern A1—A2. Man fick dock trösta sig med, att den troligen skulle kännas lättare vid återtransporten den 29 augusti 1963.

Efter inryckningsdagen följde en tid som helt gick ut på att försöka anpassa sig till det militära mönstret. Fortfarande höll man sig kanske lite grand för sig själv, och tittade med blandad misstänksamhet och nyfikenhet på logements- och plutonskamrater. Det är verkligen intressant, att så här efteråt tänka tillbaka på, hur man efter en första period på cirka två

veckor helt plötsligt liksom kliver över en tröskel och lever upp till sitt vanliga jag igen. Stor del i den första tidens tystnad har kanske de fysiska ansträngningarna, ovanan att vistas så mycket utomhus osv. En ganska angenäm överraskning var dock maten, man förvånades verkligen över hur ett så stort kök kunde presentera en så finsmakande mat.

Programmet under denna första tid fram till midsommar innehöll i stort sett endast tre ämnen: soldatundervisning, formell exercis och fysisk träning. Soldatundervisningen rörde sig om gradbeteckningar, krigsmaktens organisation o dyl. Den formella exercisen behöver väl knappast närmare presenteras, dock bör det kanske påpekas för befälet att det finns faktiskt mer än en (1) stolpe på KA 4 kasernområde, som man kan öva hälsning under marsch på, om inte även de andra stolparna utnyttjas i fortsättningen kanske de många attentat, som planerats mot denna stolpe, någon gång kommer sättas i verket. Fysisk träning innebar; hinderbana, gymnastik och terrängbanan. På den senare påbörjades i viss utsträckning genvägarna.

Efter midsommar fortsatte man i stort sett med samma program dock hade det tillkommit ett ämne nämligen närförsvarstjänst, i denna of-tjänst in-

Fr. v. K. C E Wikner; U. Romeborn, K. R Kandell, K. K Karlsson, K. B A Johansson, K. H Liljegren, K. L. Norrberg.

gick det endast vapenkännedom och det fantastiska vapen som nu skulle studeras var gevär m/38 mtbh. Ännu ett nytt moment inträdde i övningarna och det var rodd. Antligen fick man känna att man verkligen låg vid Kungliga Kustartilleriet. Få övningar minns man med sådan glädje, som just dessa roddövningar då man med uppbyggande av alla sina krafter hävde sig över åran för att få vara med i den tiohuggare, som medelst örlogsrodd, snabbast förpassade sig ut till Stockholmskären eller Älvsborgsön för en stunds rast med åtföljande solbad och i vissa fall även vattendopp. Denna tid gick ganska snabbt och snart var vi framme vid, som vi tyckte, ett välbehövligt övningsuppehåll (förrsten är alla övningsuppehåll välbehövliga).

Återkomna från övningsuppehållet flyttade Befäls ut till Känsö. Där utvidgades programmet till att under ämnet närförsvarstjänst även innehålla patrulluppdrag, maskering, framryckning i terräng under full stödsberedskap osv. Vi fick även nosa lite grand på ksp 58 med thh. Den fysiska träningen på Känsö blev ganska trevlig på grund av att man hade blandat upp den med mycket rodd, fotboll, simning o dyl. Nu började även en viss begränsad specialutbildning och eftersom undertecknad tillhör signal-

Inledande fysisk träning

& radarplutonen rörde det sig om saker som, 3W FMUK m/54, tfn app m/37 och andra tyvärr ganska lågsignalistiska saker, men någonstans måste det börjas. Sjukvårdstjänsten fick ganska mycket tid i programmet på Käsö. Bland annat fick vi tillfälle att stifta bekantskap med dockan "Anna" för träning av mun till mun metoden.

Då vi återkommit från vår vistelse på Käsö verkade det minst sagt som om livets allvar hade börjat. Då kom nämligen biväckövning på Store Mosse, som av militärhumorn omdöptes till "Pyton place" (översättning ouddig). Denna smått historiska händelse med vato-mat (med stora lögner skrivna utanpå förpackningarna "Vato lätlagat — välsmakande"), samt persedekirkulationen i de trånga tälten gör att denna övning väl aldrig försvinner ur minnet.

Förutom intensifierad närförsvartjänst bjöd denna tid på tvåmilens för fältidrottsmärket, långmarsch i trupp under mörker, samt massor med orienteringar. Det sistnämnda var en mycket trevlig och omtyckt sysselsättning kanske främst för att man då kom ut från kasernområdet, som redan började bli lite instängt i vårt tycke. Skjutning med kpist och gevär började förekomma allt oftare i programmet och man blev faktiskt lite besviken över att det inte fanns fler tillfällen att få skjuta på fritid under militärtjänstgöringen. Som det nu var fanns det endast den möjligheten att man gick med i någon civil skytteförening om man vill bättra på skjutfärdigheten.

Hösten inleddes med en fortsättning av den under sommaren påbörjade befälsutbildningen och vi fick nu börja hålla lektioner på materiel och dylikt för varandra. Dessutom blev det mer specialtjänst. För vår pluton innebar det att signalisterna påbörjade sin morseutbildning och radareleverna sin radar- och stridsledningstjänst. Även vi signalister fick viss begränsad radarutbildning, såsom ytspaning och luftspaning med kssr, PPI 801 (för den invigde) samt viss utbildning i plotting.

I de gemensamma ämnena hade vi hunnit fram till skarpskjutningarna med ksp 58, gsg skjutning, utbildning i sprängtjänst, hgr o dyl. Alla dessa övningar ägde rum på Store Mosse och det som imponerade mest var den stora sprängverkan hos de olika sprängmedlen vi fick lära oss att använda. Och man fick nog en ganska stor och välbehövlig respekt för dylika ting under denna utbildning. För

oss signalister bjöd hösten bland annat på intressanta heldagsövningar på televerkets permanenta nät. Vi hade dessutom en hel del övningar som gick ut på att utforska hur stor räckvidd 3 W FMUK m/54 har. Vad det gällde materiel fick vi bli a lära oss, 10 W, 5 W, 50 W, Ra 150, KV mottagare m/50, fjärrskriftsmaskiner av olika slag, en massa olika typer av manuella växlar, osv.

Så nalkades julen och den med förväntan emotsedda befordran till korporal. Denna förväntan svalkades dock något när vi fick reda på att vår pluton hade blivit kommenderade såsom beredskapsstyrka under julhelgen. Detta öde hade man ej trots skulle kunna drabba korporaler, men aj vad man bedrog sig. Efter julhelgen var det dock knappast någon, som grände sig något speciellt över kommanderingen, för den julmat som serveras på KA 4 står inte många restaurang efter. Matsedelns rätter var 34 till antalet och det var flera utav grabbarna som sparade matsedeln som ett sällsynt minne.

Nyåret började för vår plutons del lite senare än för de övriga plutonerna då vi på grund av julkommenderingen hade fått några dagars kompensationsledighet. Det som mest överraskade vid återkomsten till Befäls var att man hamnade rätt upp i en oväntad vinterutbildning. Terrängbanan, som tidigare hade sprungits till fots, fick nu tillryggaläggas på skidor. Denna bana är väl inte den mest lämpliga nybörjarterrängen och många var de vurpor som sattes utefter banans ojämna "störtloppsbackar" och ut-

trycket *tillryggalägga* är absolut inte malplacerat.

Inom specialtjänsten bjöds på en intressant nyhet. Vi fick nämligen såsom första KA förband prova en till KA anskaffad radiolänkutrustning med tillhörande bärfrekvensutrustning. Denna utrustning öppnar nu även för KA:s del den möjligheten att man med en radioförbindelse samtidigt kan utväxla fem samtal i båda riktningarna samtidigt med ljudkvalitet av ungefär en vanlig telefonförbindelses karaktär. Denna har sedan dess givit oss ganska många intressanta och trevliga heldagsövningar runt omkring Göteborg. I övrigt fortsatte vår specialutbildning med något intensifierad takt, för att vi, efter återkomsten från vår vinterutbildning i Härnösand, skulle vara mogna för våra slutprov.

Vintervistelsen i Härnösand är kanske den period man helst ser tillbaka på, och från den vistelsen finns det i stort sett inget som grusar minnet. Förläggningen var utmärkt och maten var något rent fantastiskt bra. Utbildningen rörde sig naturligtvis om skidutbildning. Vi fick lära oss längdåkning, utförsåkning, pulkdragning, strid på skidor, stridsgruppövningar på skidor osv. Vi fick bli tillfälle att avlägga prov för skidskytte- och skidlöparmärkena. Till de trevligaste övningarna hörde de då, vi fick ge oss ut på förmiddagen och orientera oss fram till olika fåbodar och efter att ha avverkat cirka 1 mil ta lunchrast, varefter vi avslutade dagen med teknikåkning i backe. En av dagarna an-

Forts sid 11

Fr. v. K. H Liljegren och K. B Å Johansson

12 AK 1908 - 1912

Korpral 55/12 AK Olsson

Då man kommit fram till livets höst och lämnat all aktiv tjänst bakom sig och ur minnet börjar leva upp vad man varit med om, kommer för mig i främsta rummet militärtiden på Nya Varvet 1908—1912. Jag skall här berätta något från den tiden, men först några namn bland de personer som då styrde och ställde på Varvet.

Befälhavare och kommandant var överstelöjtnant Sam Bolling. Chef för 12 AK var kapten Arthur Edström, en respektfull man vars hedertlighet, eller mera populärt sagt renhårighet, gjorde honom särskilt omtyckt. Otto Rosenbergs kompanichef sista året. Av befälspersoner som vi mera kom i kontakt med, var löjtnanterna Rudberg (med smeknamnet "babordslanternan" på grund av sin hårfärg) samt Reuter och Bruswitz, alla omtyckta, vänliga läromästare. (Vänlighet vid dåtidens disciplin var eljest sällsynt). Går vi vidare i skalan, hade vi underofficerarna Hedlund (gasos), Almgren (allom) väbel, Christell och så Comstedt på Älvsborgsön. Våra uok-instruktörer var 14 Johansson (güdde), 32 Strand (stövaren) och 18 Axel Frih.

Det såg annorlunda ut vid den tiden med Älvsborgs Kustartilleri. Flottan hade ännu ingen depå vid Nya Varvet. Ordet modernt var ännu inte tillämpligt i något avseende. Logementet var till en början inrättat i den gamla fängelselängan på Nya Varvet, där fönstren bestod av gallerförsedda gluggar. Avträdet var beläget längst ned vid älven och bestod av en lång bänk med fem hål. Hade det fagnats ärter o fläsk med ingefära i, uppstod snart köbildning med strikt turordning trots olika påfrestande behov.

Matlokuset var skapligt i nybyggd barack på kaserngården och maten var bra.

Övningarna var förlagda dels på fortet och dels på kaserngården (fängelseområdet). Bestyckningen på fortet (Västerberget) bestod av ett 15-tal 57 mm, 15 cm och 24 cm kanoner. 15 cm i torn i berget och 24 cm (2 st) i lavetter bakom betongvalv. Detta var hela utrustningen för försvaret av Göteborg plus ett minfält mellan Käringberget och Hisingslandet. Rodd och segling ingick också i utbildningen. 10-huggarna apterades med master för storsegel och fock och

med järntackor som ballast stävade vi ut på Älvsborgsfjorden. På höstsidan var det idrotts-, rodd- och skämttävlingar som nöjsam avslutning på sommarens sport och friluftsliv.

Både inom och utom kasernområdet skulle det vara ordning och pli

på pojkarna, till vilket ju alla undervisarna bidrog var och en på sitt sätt. Särskilt aktiv i detta avseende visade sig Rudberg "babordslanternan" vara. Söndagspermissionen, som ibland kanske urnyttjades lite vidlyftigt av en del gastar, medförde en viss slapphet

*"Eget bo
jag sätta vill".*

Alla vill ha ett mål... ett hägrande framtidsmål. Något att se fram mot, att hoppas på, att längta efter.

Mitt framtidsmål är en egen bostad. En modern och trivsamt bostad, där jag kan träffa mina vänner och bekanta och odla mina intressen.

*Den bostad som jag drömmer om —
blir min genom HSB.*

I god tid har jag lagt upp en BOSPORA-plan och sparar regelbundet. Den dagen jag flyttar hemifrån och behöver en bostad — så har jag pengar både till insats och bosättning.

HSB

Var förutseende gå med i HSB

GÖTEBORG Stora Badhusgatan 14 - Tel. 17 25 40

på måndagarna. Då blev det korsförhör om söndagsbedrifterna, alltid av Rudberg och, alltid med tilltalsordet Du, men det var förstås inte ömsesidigt. Rudberg slutade alltid med förmaningen, att vi skulle låta bli de där "forrbannade berglarkorna" (flickorna). Rudberg var sköning. Ibland upptäckte han någon som hade mullbänk under läppen, och vips fick denne springa upp på logementet och hämta tandborste, pasta och en mugg vatten och till allmän munterhet stå framför truppen och borsta tänderna. Rudberg själv njöt uppenbartligen av spektaklet.

Vid en signaleringsövning med Strand (stövaren) som instruktör uppdelades gruppen i två läger, och vår grupp fick till uppgift att med flaggor forma ihop något ord för den andra gruppen att tyda. Vi plockade då ihop ordet stövaren och hissade upp för Strandgruppen att läsa. Strand

själv repeterade ordet leende — dock utan kommentar. I vår årsklass fanns en som vi kallade storskrävaren, som alltid skulle vara värst och ofta skarvade ihop storvulna bedrifter som han skulle ha varit med om — men, karln kunde inte simma. Detta tog vi andra fasta på och vid ett tillfälle under badtiden, tog vi resolut och hivade ut honom i böljan. Vi hoppade samtidigt i och hjälpte honom i land. Det blev lite lugnare med skrytet efter den betan.

Från förströelselivet om kvällarna minns man, att officerarna och underofficerarna hade s k "våta kvällar" på sina mässar. På underofficerarnas mäss var dessa träffar oftare och kanske lite våtare. Försvarenigheten blev ibland tydligen splittrad, varom blåttor och svullna läppar vittnade dagarna efter, vilket helt naturligt blev ett muntert samtalsämne på Varvet.

Gästarnas våta kvällar fick ske i

stan eller i hyrda rum på Nya Varvet, där det likaså kunde gå hett till med synliga märken på att enigheten tagit slut. Oftast var det dock fröjdefullt.

Ett krux hade vi med att ta oss till och från staden innan spärvägen utsträckts till Längedrag. Vi måste nämligen passera Sanna, där vi var illa sedda av traktens pojkar, därför att deras flickor tyckte om oss och vi om dem. Det blev därför ibland regelrätt slagsmål. Gå ensam var riskabelt, men vi orduade oss i grupper och då tordes de inte angräpa oss.

Vår årsklass vid 12 AK blev dock en sammanhållande grupp. Vid avskedshippau den 31 okt. 1912 på Vinterrestauranten på Längedrag deltog 17 personer, och vi beslöt att träffas vart 5-te år i Göteborg, vilket vi också regelbundet gjort. Ledsamt nog har med åren leden glesnat, men hos de kvarvarande är minnena från Nya Varvetiden väl förankrade.

Information
från

PRIPPS

**Fakta om
Pripps
Femett**

Typ av maltdryck	Lätthöl
Stamvörtstyrka %	8,2
Kolsyra %	0,45
Kalorier/100 g	33
Skatteklass	I
Skatt öre/flaska	4
Alkohol vikt % max.	1,8

BUSSAR

för alla slag av resor.
Vana och säkra förare.

BUSSBESTÄLLNINGSCENTRALEN
Statliga, kommunala och privata bussföretag i
Göteborgsområdet

Slussplatsen 1
Tel. 17 15 00

APPARATUR
för
ULTRALJUDDRENGÖRING
TELEINVEST AB

Rosenlundsgatan 8, Göteborg
Tel. 13 51 54, 11 61 01, 13 13 34, 13 17 00

Följ **Regementets Stolta Traditioner**
köp Edra ringar hos
KA NR 1
(Hovjuvelerare K. ANDERSSON)
Ö. Hamngatan 41

KUNGSTENS BILVERKSTAD

Varholmmsgatan 12 - Telefon 12 07 46
El-, Motor-, Chassireparationer och Plåtskador
Spec.: OPEL och VOLVO

ERIKSBERGS
MEK. VERKSTADS AKTIEBOLAG

MARIN M I HANBOLL 1963

När jag i höstas fick uppdraget att ta hand om regementets handbollslag, visste jag att det fanns en hel del goda handbollsspelare på regementet. Tillsammans med våra egna förmågor kunde det bli ett bra lag. Men regementet har ju ingen egen hall. Hur skall laget kunna bli samtränat?

I Spårvägens idrottshall fick vi träna en gång i veckan, och där blev det mest passningsövningar och skottträning. Var fjortonde dag disponerade vi F 9-hallen på kvällstid, vilket snabbare visade sig vara en mycket lämplig tid för matchträningen. De aktuella spelarna, mest aspiranter, kunde nämligen, med hänsyn till sin tjänst, inte disponeras i så stor utsträckning, att matchträningen kunde förläggas till tjänstetid. Vidare kunde vi på kvällarna påräkna kvalificerat motstånd från civila lag. Många var de samtal som utväxlades från min bostadstelefon innan lämpliga lag hade övertalats att göra den långa resan till F 9.

Så småningom klarnade lagsammansättningen. Det bästa laget skulle spela, även om det gick ut över regementets egna förmågor. Den bästa trä-

Stående fr. vänster: Korpr Per-Ola Widjer, Fnrir Karl-Erik Bihvall, Korpr Kent Johansson, Asp Göran Peters, Asp Lars Welin, Asp Björn Hallin, Asp Allan Malmsten, Serg Bror Larsson. Knäst: Serg Eje Olsson, Asp Lars Andersson, Asp Bo Stevenberg, Asp Lars Langemar.

ningen fick vi mot polisens lag, som verkligen kunde konsten att hitta våra svagheter. Storstryk blev det, vilket var nyttigt och nödvändigt om vi skulle bli ett bra lag.

Så var det dags för första matchen, som gick i Härnösand mot KA 5. Efter en jämn inledning kunde vi så småningom vinna matchen med 26-18. Spelare som Lasse Andersson, Lugi, Lasse Welin, RIK, Allan Malmsten, Heim samt vår egen Ije Olsson gjorde här avgörande insatser.

Nästa match gällde Sjukvårdsskolan, som vi mötte i SJ-hallen. Även här blev det storseger. Vi hade fått ett

fint nytilskott i Björn Eriksson från Kullen, som visade sig nästan omöjlig att stoppa på linjen. Som tempodrivare och hårdtacklande försvarare utmärkte sig denna gång Lasse Langemar, Skövde.

Nu var vi bra, men hur bra? Vi måste ha en testmatch mot Polisen igen. Även nu blev det stryk mot dessa hårda gossar, men vi lärde oss att sätta till ordentligt och spelet flöt riktigt bra. När återstod finalen, motståndare var Karlskroonaflottan och matchen skulle spelas på F 9. Det blev aldrig någon riktig match, därtill var vårt lag alltför överlägset. Målvakten Bosse Stevenberg var omutlig och Allan Malmsten gjorde en strålande insats med sina 8 mål. Hela laget spelade utmärkt och det kändes skönt, när jag som lagledare hissades av mina kamrater, att veta, att vi vunnit marinnmästerskapet åt regementet.

B. A.

VI TILVERKA
FANOR
STANDAR
TÄGGOR
KÖP
DIRERT
SNABB
REEL
SERVICE

AV ALLA SLAG
IHÖG KVALITET
BEGROFFER
FIRMA
TIDNINGAR
SÖRSTÄND 21
ÖREBRO

FARTYGSUTRUSTNINGAR
RIGGNINGSVERKSTAD
SVERIGES STÖRSTA
SEGELSOMMERI

HASSES

SKEPPSFÖRNING AB
GÖTEBORG

Huvudkontor och verkstadsort:
Lotsgatan 9 Göteborg. Tel. 124220
STOCKHOLM MALMÖ

Det är inte bara i handboll KA-4 fått marinnästare i år utan även i brottning där repl Å G Axelsson elegant och överlägset tog mästerskapet i fjädervikt.

FALK=SALT
MED **JOB**

KAULÉNS LIVSMEDEL

Cedergatan 21

Tel. 29 19 19

GÄRDHEMS BAGERI

Hagens Stationsväg 19

Tel. 29 00 43

REKOMMENDERAS

GLASÖGONHUSETTel. 11 85 87 - Östra Hamngatan 48-48
G. Larsson

är den firma där Ni kan få verkligt
förstklassiga och tillförlitliga
Glasögon, Kikare och andra optiska artiklar

Vänd Eder med förtroende till

G. JOHANSSONS MÅLERIFIRMA

Långedragsvägen 12 - Göteborg V

Tel. 29 29 67, 29 42 67

VART MOTTO:

Billiga priser - Prima kvalitet - Reel behandling

AKTIEBOLAGET GERHARD ÖVINGVärmeledningar, Gas-, Vatten- och Avlopps-
ledningar

WC- och Badrumsinredningar

Anders Personsgatan 8

Kontor och verkstad:

Tel. 19 61 00, 19 63 00, 19 60 60, 19 61 30,
19 61 40, 19 61 60**ATLAS MARIN AB**

levererar

Ekolod - Gyrokompasser

Dieselmotorer - Separatorer

Vinschar - Styrmaskiner

m. m.

BLOMSTERHANDELN LINNÉA

Nils Ericsonsgatan 23 - Tel. 13 35 30

Filial:

Blomsterkiosken, Centralen - Tel 15 25 07

Färsk fisk

minst två gånger i veckan

SVENSK ANDELSFISK

Telefon 17 46 80

ERIK ANDERSSONS PLÅTSLAGERI

Långedragsvägen 51 - Tel. 29 40 66

Utför alla förekommande arbeten

inom branschen

TERYLENKJOLEN är

billigare hos

MAGASIN ESTELLE

Park-Viktoriagatan

NÖJDS KONDITORI

Långedragsvägen 22 - Tel. 29 38 13

REKOMMENDERAS

LENNART SVENSSONS

Konfektyrkiosk

Bohus-Björkö - Tel. 79 10 79

C. A. ANDERSSONS BOKBINDERI

Grimmeredsvägen 26

Tel. 29 05 97

KOPPARTRANS BENSINSTATION

Talattagatan - Långedrag

BENSIN - OLJOR - TILLBEHÖR

Betald annonsplats

TING OCH ÅRSBLOT

med kustfolket vid Västerhavet

Var det så åter tid för ting och årsblot vid Västerhavet. Budkavlen hade i god tid gått från gård till gård och många hade hörsammat kallelser. Stämningen var god bland männen, som efter gammal god sed samlades i Älvsborgs Sal. En del vapengny kunde förmärkas ute i försalen, men sedan hövitsmannen Sigurd Gråråde kallat till samling inne i tingsalen var det dock inte mycket buller. Bland menigheten syntes många som lämnat hirdtjänsten. Strönga män i ålderns höst med raka ryggar och spänstig gång och oförvägna tungor. Några att nämna: Josef i Backa, Gustav från Forter och de båda kämparna på Mo, O L och P O.

Hövitsmannen Gråråde skramlade med svärdet och manade till tystnad. Han framförde en hälsning från överhövitsmannen Henrik den Långe, som ej kunnat komma, enär han måste klara upp en fejd med sjöfolket vid Österhavet.

De frågor som förelades tingsfolket

Ett år vid ...

Från sid 6

ordnades ett mycket intressant studiebesök på ett modernt KA batteri. Även om man hade en känsla av att dessa tre veckor hade varit en ganska angenäm vintersemester kan man lugnt påstå att utbildningsmålet var nått och att konditionen avsevärt hade förbättrats. Det senare gav efterföljande "Bergmanprov" bevis för.

Även om vistelsen i Härnösand hade varit angenäm var det en skön känsla att komma tillbaka till Göteborg och upptäcka att det fanns en aning av vår i luften. Väl nerkomna har utbildningen fortsatt med en intensiv specialutbildning för att klara av slutproven, och om ett par veckor står vi beredda, att väl rustade, rycka in som instruktörer vid våra hemförband.

voro inte så många och då enighet rådde om de flesta blev ej så mycket talat. Gustav Ordprättare tyckte dock att kämpen Koppare håller för hårt om skattkistan och då uppstod en del vapengny i salen, men sedan Gunnar Droskare med kraft försvarat Koppare

och jordhövitsmannen Birger Björnstarke lovat bjuda på öl blev åter lugnt.

Äldermannen Hovare talade så med van tunga och försökte övertyga menigheten om nödvändigheten till nya färder att uppehålla den goda sänjan med Nordmän och Daner. Alla tycktes vara eniga och styresmännen vidtager åtgärder.

Till slut talade Olof Vaktare och bjöd upp till marsch, marsch till Karl Vintapparens gästbudssal, där en myckenhet av god mat och dryck väntade. Aldrig har den nesan vidfåtit kustfolket att det låtit mat och dryck vänta. Dristigt gingo männen mot lateu och magra blevo de skufgrisar som togo arv efter dem. Sven Bläsares harpulekare och bälgapumpare gjorde gott skäl för mat och mjöd och voro flitiga vid strängar och lockpipor. Många visor blevo kvadna, många bågare tömda och minnena från ungdomens kämpatag och blottfester fingo vingar. Arne Bragdfarare lyckades med mästerverket att stilla sorlet och få männen att under en god stund helt lyssna på hans berättelse om färder i sydliga länder. Men snart dunkade det åter taktfast i Karl Vintapparens golv.

Erik Runnmärke.

Friska
fläktar
på

Kungsgatan 47-51 Göteborg

VARUHUSET MED DET
STORA URVALET OCH
DE LÅGA PRISERNA

CALOR-AIR

RIKTPRIS
Inkl. OMS **98.50**

GÖSTA LARSSON AB
Jäm- & Färghandel

Långedragsvägen 59
Tel. Grupp 29 20 60

ENGLUNDS KONDITORI

Långedragsvägen 160 - Tel. 29 00 04

Rekommenderas för sina läckra bakverk

CARL W. ANDERSSON AB

KOPPAR-, BLECK- & PLATSLAGERI
Lantvärnsgat. 4 - Tel. 14 46 80, 14 86 90
Specialverkstad för arbeten i

Rostfri plåt

Alla slag av koppar- och Plåtslageriarbeten

CONRAD LARSSON

Talattagatan 11 - Långedrag
Göteborg 43 - Tel. 29 19 11

FASTIGHETSFÖRMEDLING

och därmed sammanhängande ärenden

MÅRSTRANDS APOTEK

INNEH.: INGRID NILSSON

Luftkonditionering

Ismaskiner - Kylmaskiner
Cafeteria

LEHMKUHL

Göteborg 5

Tel. 20 01 90

BECK'S

Långedragsvägen 28 - Telefon 29 03 99

VÄLSORTERAD I

Herr, Dam, Barn-ekipering
Manufaktur - Sybehör

Mitt emot posten i Kungälv

AKTIEBOLAGE
AUTOMAGNET
ALLT BILELEKTRISK
GÖTEBORG

HERRLJUNGA POTATISLAGER

Köpmansgatan 2 - GÖTEBORG
Tel. 11 33 23, 11 95 54, 11 33 73

Potatis i parti

Rör - Värme - Sanitet

GROSSISTFIRMA

AB JOHN FR ANDERSSON & Co

Göteborg 2 - Fack 2039
Tel. växel 17 04 05

STENBERGS SPECERIAFFÄR

Långedragsvägen 50 - Tel. 29 00 98

SPECERIER - KONSERVER
TOBAK

stationen. Men att ladda sin kanon det hade han inte glömt. Ja, det tog förstås ett par skott att hitta de gamla takterna och de invanda handgreppen. Det första prover är gjort. Repövnings soldat -62 har ryckt in till KA.

När stuvorna druckit sin öl och törnar till arbetet igen, är det också tid för fortsatt rustning av KA-förbandet. Än fattas mycket. Alla har ännu inte kommit. Nästa gång skall fler pjäser kunna vara med i elden, eldhastigheten vara högre, radarns målfågning snabbare och kommandotekniken rappare.

Oförtrutet pågår rustning och exercis vid materielen. Instrument provas och trimmas, kulsprutor och granatkastare tas i ställning och avprovas, förbandsplats upprättas, båtar hämtar personal och material till mätstationer och utposter, poster instrueras, minor tas ombord och läggs ut, värn rensas, anordningar för fast eld med handvapen passas in, kablar dras, telefoner och radiostationer avprovas och från fältköker sprider sig den välbekanta doften av kokta ärtor...

Dag och natt pågår arbetet. Från underavdelning efter underavdelning kommer rapporten "klart för strid" och så efter hårt arbete kan förbandschefen slutligen anmäla att förbandet är färdigrustat. Det är övning denna gång. Nästa gång kan det gälla allvar. Då är det nyttigt att ha upplevt en fältmässig rustning som övning.

Nu börjar dagar med ett hårt presat övningsprogram. Gamla handgrepp skall tränas upp. Ny taktik och ny materiel lärs in och övas, övas, övas. Skarpskjutningar och närförvarsövningar under dager och mörker avlöser varandra. Man lär sig lira till sina vapen och instrument, att hitta i sin terräng och att arbeta ihop i små grupper och större avdelningar.

Parallellt med övningarna byggs

nya befästningar och skyddsrum för att ge förbandet än större motståndskraft. Nya vapen passas in i eldsystemet och minutiös genomgång sker av all materiel.

Tidiga morgnar och sena kvällar. Trötta ben efter närförvarsövningar i klipporna och domnade armar efter många kärror betong till befästningsarbetena gör att de flesta med välbehag kryper upp i bergrummens smala britsar eller in under tältduken för några timmars tung sömn. Vakter och eldposter avlöser varandra med gammal rutin och fäller blott någon sparsam kommentar i den vårkalla natten.

Morgondimman kommer. Ett fartyg letar sig in i hamnen under hessatjut. Det är åter tid för nya arbeten och övningar. En motor behöver ses över, formvirke snickras, elektriska kablar skarvas, en väg lagas och ett tak tätas.

I förbandet finns yrkeskunniga män. Reparatörer, snickare, elektriker, vägarbetare och plåtslagare. Snabbt, säkert och utan onödiga frågor klarar de ut tilldelade arbetsuppgifter. Med fantasi utnyttjas förbandets många gånger enkla resurser i verktyg och maskiner. Vilken skillnad mot ett rekrytförband!

Äfterhand skärps övningspassen både vad gäller svårighet och längd. Samtrimningen av förbandet tränger delvis undan de mer arbetsbetonade

uppgifterna. Allt fler bitar i förbandet trimmas ihop med varandra. Chefens möjligheter att smidigt utnyttja och spela med förbandet och dess komponenter ökas för var dag.

Då är det tid för slutövningen, där hela registret spelas upp. Över, på och under ytan. Vid radarstationer, kanoner, granatkastare och kulsprutor. I mätstationer, centraler, förbandsplatser, nästen och posteringar. Repsoldat -62 får nu en tid tillfälle att leva med i havets och skärgårdsdygnets alla växlingar i liv, ljus och ljud.

Efter otålig väntan står så en gryning den stora striden. Orakad, hes, rödögad, ruggig, törstig och hungrig men med segerglimt i ögat samlas man till morgonfika. Fienden har kastats tillbaka i havet. Nu hör man! Säg du... då gjorde jag... men då skulle ni se... pipan var nästan röd... jag kommer inte att glömma... hade det varit verklighet, så hade dom inte haft en chans...

Övningen har redan börjat bli historia och nu återstår endast den sista kraftansträngningen för denna gång — avrustningen. Det gäller att lämna vapen och materiel i topptrim. Nästa gång skall de kanske provas i en bisiter verklighet — med samma man bakom vapnet som under denna övning.

Känslan för detta har repsoldat -62.

VASA BILUTHYRNING

Teatergatan 22—24

Vasagaraget

Tel. 20 07 70

Kamratsföreningens styrelse:

Ordf. Överste Sixten Gråberg.

1:e v. ordf.: Major Gösta Karlberg.

2:e v. ordf.: Dir. Hans Blenner.

Sekr.: Förvaltare Gustav Odkrans.

Skattmästare Lagerchef Ivar Koppman.

Klubbmästare: Vakrmästare Olle Boberg.

Ledamot: Flaggfurir Gunnar Johansson.

Suppleanter: Lokförare P. O. Carlermo och förvaltare O. L. Redmo.

Revisorer: Korrespondent A. Johansson och droskägare G. Gustafsson.

Suppleanter: Poliskonstapel A. Lauwner och sergeant G. Bäckström.

Redaktör: Flaggjunkare Erik Knöö's, Östanvindsgatan 4 B, Göteborg H.

Veteraner vid årsmötet 1963

Handlanden Gunnar Andersson

Stadsmontör Gunnar Bernhardsson

Flaggmaskinist Gösta Claesson

Flaggjunkare(r) T Dahlin

Kapten Ragnar Lindström

Förvaltare K A Magnusson

1. kansliskrivare Gunnar Nilsson

Försäkringstjänsteman Roland Nyman

Ingeniör Oscar Olsson

Kapten Bjarne Rydell

Flaggmaskinist Arvid Thaung

Flaggjunkare(r) Olof Wetterholm

Flaggmaskinist Reinholm Widepalm

Lantbrukare Åke Östlund

Gynna annonsörerna

Historie-hörnan

"Svängis" var på Rävholmen och övade stridsskjutning. Vid landstigningen mötte som vanligt de talrikt förekommande utegångslären. En av beväringarna kunde inte låta bli att bräka ett utbrett "Bääh". Det smittade av sig och flera i truppen började bräka. "Svängis" kommenderade uppställning och sa.

— Der är visst en sak som jag har glömt att tala om för er, när ni är ute i trupp och möter släktingar eller bekanta så får ni inte utföra personlig hälsning.

Korpralen håller på med soldatundervisning och det gäller kartskisser.

— När man ritar en karta begagnar man sig av en viss skala, det vill säga förminskning. Man kan förstås rita en karta i naturlig storlek, men då blir det endast frågan om mycket begränsade områden.

Lille Gunnar har glömt blyertspennan och fröken är förgrymmad.

— Du kommer till skolan utan blyertspenna! Vad vore det för en soldat som gick i krig utan gevär?

— En general.

En flicka från trakten kom till en bro, där hon hejdades av en post som utplacerats där på grund av pågående krigsövning.

— Bron är sprängd, sa posten.

Flickan trodde att mannen var galen och frågade en annan soldat som just dök upp:

— Får jag inte gå över den här bron?

— Det vet jag inte, sa soldaten, för jag har varit död i tre dar.

— Vad skulle Svensson göra om höjdriktaren vid kanonen fick huvudet bortskjutet?

— Ingenting fänrik!

— Vad är det för dumheter. En soldat måste väl i fridens namn ta något initiativ. Varför skulle Svensson inte göra något?

— Det är jag som är höjdriktaren, fänrik!

BILLERUDS AKTIEBOLAG

SÄFFLE

Trävaror

Cellulosa

Papper

Allt i radio-
och svagströms-
detaljer

AB Radiomateriel

Trädgårdsgatan 6 - Göteborg C

Tel. 17 11 55

Patenterade skyddsboxar för propelleraxlar

Förstklassigt metallgjuteri

AB F. R. Cedervall & Söner

Stampgatan 24 - Göteborg C

Tel. 15 27 95, 15 27 96

De vackraste tapeterna

kommer från

Engelska Tapetmagasinet

V. Hamngatan 14 (mitt emot Stäcks)

Tel. 13 23 92, 11 98 50 - Göteborg C

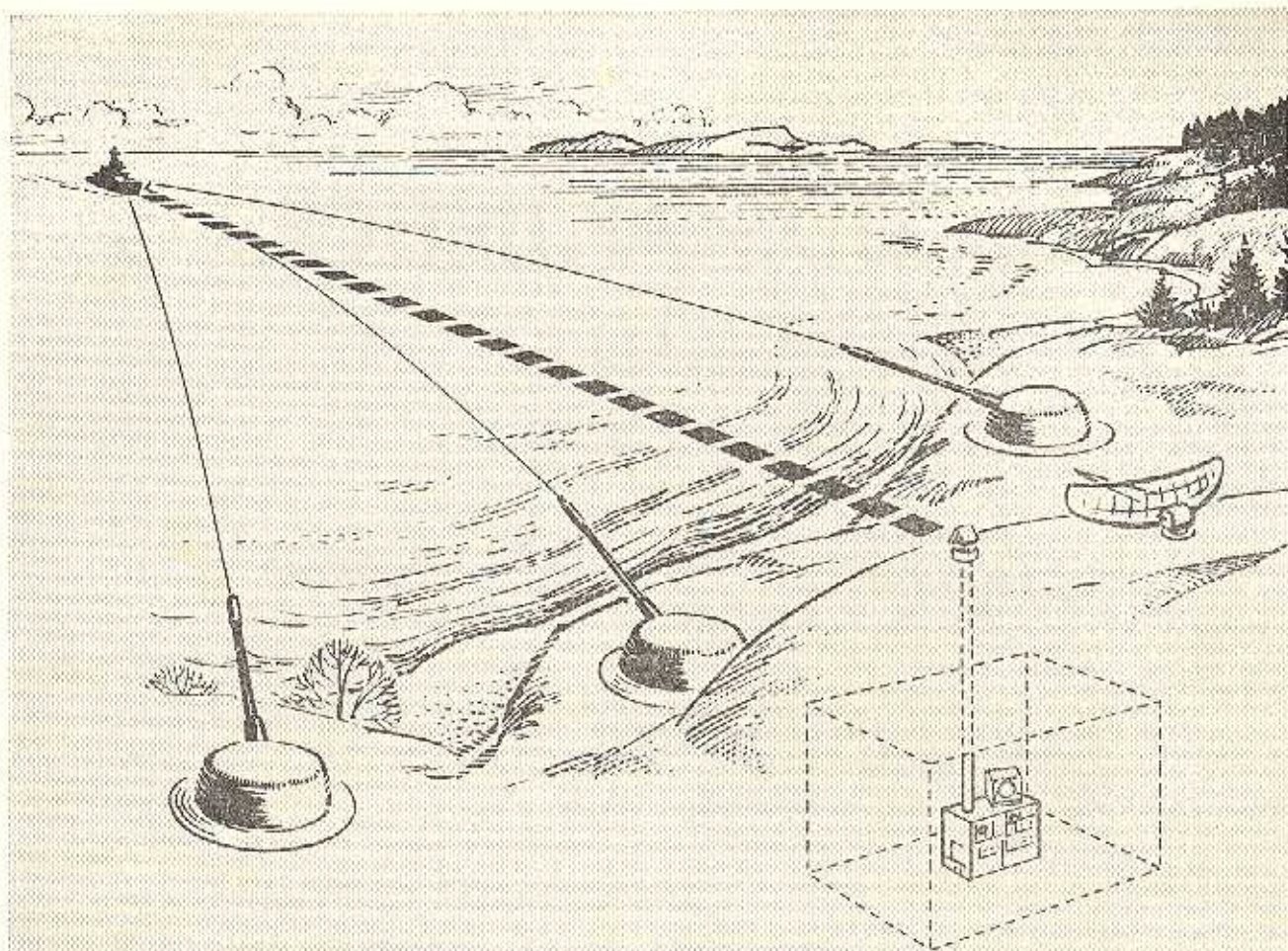
Prima KÖTT, FLÄSK och

CHARKUTERIVAROR i parti från

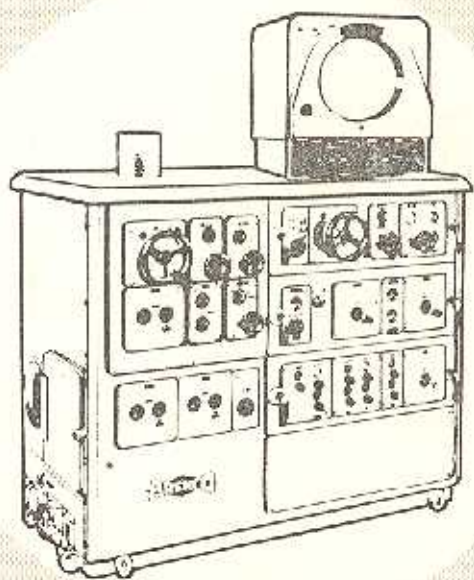
SVERIGES SLAKTERIFÖRBUND

GÖTEBORG

Tel. 19 25 70

**ARENCO
finns
med i
bilden...**

ARENCO ELECTRONICS

SIKTGATAN 11 • VÄLLINGBY